

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้สำรวจงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศพบว่าไม่มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงในเรื่องความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสวัสดิภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร แต่มีการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิศึกษาดังนี้

การวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศไทย

กองส่งเสริมผลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา (2525 : 2-53) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “วิจัยสภาพสวัสดิศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตภาคกลาง” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับสวัสดิศึกษา การจัดสิ่งแวดล้อม การจัดบริการความปลอดภัย และศึกษาสภาพการเรียนการสอนสวัสดิศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขตภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่าครูที่สอนวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตผ่านการอบรมเนื้อหาวิชาสวัสดิศึกษาร้อยละ 59.00 และไม่เคยผ่านการอบรมร้อยละ 41.00 วิธีที่ครูใช้ศึกษาสอนในด้านปฏิบัติ ซึ่งมีน้อยมาก

ภัทรจันทร์ ใจสว่าง (2525x : 93-108) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “อุปนิสั�ดิ เทศะและการบ่องกันอุปนิสั�ดิ เทศะ ในห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมีจุดประสงค์เพื่อสำรวจอุปนิสัধดิ เทศะที่เกิดขึ้นจากการทดลองวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และศึกษาวิธีบ่องกันอุปนิสัধดิ เทศะและการแก้ปัญหา เมื่อเกิดอุปนิสัধดิ เทศะในการทดลองวิทยาศาสตร์ของครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า มีอุปนิสัধดิ เทศะเกิดขึ้นในห้องทดลองร้อยละ 69 ลักษณะของอุปนิสัধดิ เทศะที่เกิดมากที่สุด ได้แก่ ไฟไหม้ และสาเหตุของการเกิดอุปนิสัধดิ เทศะคือ นักเรียนเล่นเล่อ การแก้ปัญหานองครุวิทยาศาสตร์ที่พบมากที่สุดคือ การฝึกให้นักเรียนทำความสะอาดเครื่องมือทุกครั้งที่ใช้เสร็จ

มนพิรา ໄລທະພันธุ์วงศ์ และคณะ (2526: 2-65) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "วิจัยสภาพสวัสดิศึกษาในโรงเรียนในเขตภาคใต้" โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพสวัสดิศึกษา ศึกษาการซัดสิ่งแวดล้อม การจัดบริการความปลอดภัยและศึกษาสภาพการเรียนการสอนสวัสดิศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเขตภาคใต้ ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ในด้านการสอนครูที่สอนวิชากรุ่นสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเกี่ยวกับสวัสดิภาพผ่านการอบรม เนื้อหาเกี่ยวกับสวัสดิศึกษา เพียงร้อยละ 47.25 และที่ไม่ผ่านการอบรมร้อยละ 52.75 นอกจากนั้นยังพบว่า โรงเรียนจัดการสอนการปฏิบัติ เพียงร้อยละ 54.00 เป็นการบรรยายให้ความรู้ร้อยละ 78.25 มีการซัดกิจกรรมในการเปลี่ยนแปลงเจตคติน้อย

จันดนา สรายุทธพิทักษ์ (2527 ก: 4-60) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนมีความคาดหวังมาก เกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนในเรื่องสวัสดิศึกษา และในสภาพจริงผู้ปกครองมีการรับรู้ว่า นักเรียนมีสุขปฏิบัติมากในเรื่องสวัสดิศึกษา เชิงแสดงว่า สุขปฏิบัติของนักเรียนมีความสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

มนพิรา ໄລທະພันธุ์วงศ์ และอาจารย์ จะบัง (2527: 2-37) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "วิจัยสภาพสวัสดิศึกษาในโรงเรียน เขตการศึกษา 10" โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสวัสดิศึกษา การซัดสิ่งแวดล้อม การจัดบริการความปลอดภัยและการซัดสภาพการเรียนการสอนสวัสดิศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเขตการศึกษา 10 ผลการวิจัยพบว่า ครูที่สอนวิชากรุ่นสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตผ่านการอบรม เนื้อหาวิชาสวัสดิศึกษาร้อยละ 53.85 ไม่ผ่านการอบรมร้อยละ 46.15 การซัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นรูปแบบรายร้อยละ 63.08 การอภิปรายร้อยละ 19.23 วิธีปฏิบัติร้อยละ 4.62

มนต์รา ໄລທະພันธุ์รุ่งศ์และคณะ (2527: 2-57) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "วิจัยสภาพสวัสดิศึกษาในโรงเรียน เขตการศึกษา ๙" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสวัสดิศึกษา การจัดสิ่งแวดล้อม การจัดบริการความปลอดภัย และ การจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา ๙ ผลการ วิจัยพบว่า ครูที่สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตไม่เคยผ่านการอบรมในเนื้อหาวิชา สวัสดิศึกษาร้อยละ 57.70 ส่วนกิจกรรมในการสอนนั้นใช้วิธีบรรยายร้อยละ 71.80 การเล่าเรื่องร้อยละ 38.50 การฝึกปฏิบัติร้อยละ 34.00 การเล่นเกมร้อยละ 30.30

กองส่งเสริมผลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา (2528: 3-42) ทำการศึกษา วิจัยเรื่อง "วิจัยสภาพสวัสดิศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสวัสดิศึกษา การจัดสิ่งแวดล้อม การจัดบริการ ความปลอดภัย และสภาพการจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุปได้ว่าครูที่ผ่านการอบรม เนื้อหาวิชาสวัสดิศึกษาร้อยละ 65.15 ครูที่ไม่ผ่านการอบรมร้อยละ 34.75 ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนจัดให้มี การบรรยายมากที่สุดและมีการฝึกปฏิบัติ การเล่าเรื่อง การรายงาน และการสาธิตม้าม เล็กน้อย

การวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

แมคเคนซี และ วิลเลียมส์ (McKenzie and Williams 1982: 284-285) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "นักเรียนเรียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย" (Are Your Students Learning in a Safe Environment ?) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบมาตรฐาน ความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ให้ครูได้ทราบนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่ ปลอดภัยในโรงเรียน และทำข้อมูลที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในโรงเรียน โดยรวมรวมข้อมูล จากครูในโรงเรียน 50,000 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

ร้อยละ 3.60 ของโรงเรียนทั้งหมด ได้รับอุบัติเหตุจากอัคคีภัย และในจำนวน อุบัติเหตุที่เกิดในโรงเรียนพบว่าร้อยละ 43.00 เป็นอุบัติเหตุที่ทำให้พิการและตาย ร้อยละ 57.00 เป็นอุบัติเหตุที่ทำให้บาดเจ็บเล็ก ๆ น้อย ๆ

ทาเคตะ (Taketa 1984.b: 208-209) ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง "อุบัติเหตุของนักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาของรัฐบาลไทย" (Student Accidents in Hawaii's Public Schools) โดยมีจุดประสงค์เพื่อสำรวจอุบัติเหตุของนักเรียนในโรงเรียนและเพื่อศึกษาระบบการรายงานอุบัติเหตุในโรงเรียน ดำเนินการวิจัยโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 204 โรงเรียน จาก 224 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 157,000 คน รวมรวมข้อมูลจากแบบรายงานอุบัติเหตุของนักเรียนที่ห้องพยาบาลประจำโรงเรียนได้จัดทำไว้ในช่วงเวลา 1 ปี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายประสมอุบัติเหตุมากกว่านักเรียนหญิงในอัตราส่วน 2:1 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมีการบาดเจ็บมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สถานที่เกิดอุบัติเหตุมากที่สุดคือ สนาม เด็กเล่น ส่วนใหญ่มีลักษณะ เป็นแพลตฟอร์ม พื้นชั้น อุปกรณ์ที่ได้รับบาดเจ็บมากเป็นที่คอกและศีรษะมากกว่าบริเวณลำตัว แม้ไม่ทำให้เสียชีวิตหรือพิการ แต่ก็ต้องพักรการเรียนไปชั่วคราว

เจอบีริช และคณะ (Gerberich and Others 1985. b: 1370-1374) ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง "ความรุนแรงและการประสมอุบัติเหตุของนักฟุตบอลในโรงเรียนมัธยมศึกษา" (Concessions Incidences and Servirity in Secondary School Varsity Football Players) โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาระบบทวิทยา เกี่ยวกับทีมนักฟุตบอลโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐมิเนโซตา ประเทศสหรัฐอเมริกา และค้นหาสาเหตุ การเกิดอุบัติเหตุและการประมีนผล เพื่อนำไปใช้ในการจัดควบคุมการเกิดอุบัติเหตุที่เกิดจาก การกระแทกในระหว่างการเล่นฟุตบอล รวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 103 โรงเรียน จากโรงเรียนทั้งหมด 499 โรงเรียนที่มีทีมนักฟุตบอล และจากโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักฟุตบอล 3,802 คน เลือกตัวอย่างขนาดให้ได้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการวิจัยพบว่า

มีอัตราการบาดเจ็บร้อยละ 78 การบาดเจ็บที่เกิดตลอดฤดูกาลแข่งขันสูงถึงร้อยละ 51 ของผู้เล่นทั้งหมด ในรายแยกแต่ละทีมพบว่าอัตราการบาดเจ็บอยู่ระหว่างร้อยละ 64.94 อัตราการบาดเจ็บที่เกิดจากการกระแทกมีร้อยละ 19.00 นักฟุตบอลที่สลบร้อยละ 69.00

ที่สามารถกลับไปเล่นได้ภายใน 1 วัน อาการที่เกิดจากภาระ肉体ต้องใช้เวลา 6-9 เดือนจึงหายเป็นปกติ และมี 6 รายที่พิการตลอดชีวิต.

สรุปรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการวิจัยดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า งานวิจัยภายในประเทศนั้นเป็นเรื่องของการเกิดอุบัติเหตุในโรงเรียนซึ่งเกิดจากการทดลองวิทยาศาสตร์ในห้องปฏิบัติการอันเกิดจากความประมาท ความไม่ระมัดระวังของนักเรียน นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ป่วยของมีความคาดหวังมากในสุขปฏิบัติ เกี่ยวกับสวัสดิศึกษา และจากสภาพการปฏิบัติการจริงของนักเรียนมีมากตามการรับรู้ของผู้ป่วยของ 1 และการสอนสวัสดิศึกษาไม่เน้นให้นักเรียนมีพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านพร้อมกันไป

ส่วนการวิจัยในต่างประเทศพบว่า โรงเรียนในต่างประเทศมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นไม่นักนัก เพราะมีการจัดทำรายงานอุบัติเหตุเป็นประจำเพื่อนำผลมาปรับปรุงแก้ไขสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมสวัสดิภาพของนักเรียนให้เหมาะสม อุบัติเหตุที่พบบ่อยที่สุดคือ อุบัติเหตุที่เกิดในสนามเด็กเล่น อุบัติเหตุจากการกีฬา ความรุนแรงนั้นมีมากพอสมควร และอาจพิการถาวรสืบต่อได้

จากการวิจัยที่พบนั้นกล่าวได้ว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุที่สำคัญคือผู้นักเรียนขาดความระมัดระวัง ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย และการเรียนการสอนสวัสดิศึกษามิเน้นตามแนวทางของหลักสูตรอย่างแท้จริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะศึกษาพฤติกรรมสวัสดิภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ซึ่งยังไม่มีผู้ใดศึกษาวิจัยเลย เพื่อจะได้ทราบพัฒนาการด้านความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติ เกี่ยวกับสวัสดิภาพที่นักเรียนได้ศึกษามาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและสังคมในอนาคต.